

ПОУЧЕНИЕ.

Ш радость голѣмам, несказанная и отъ вѣка превожделенная! Гледайте сега во вѣтлеемскіа вертепъ, но какво голѣмо нѣщо ще видите. Ето вжтрѣ едно малко дѣте повито лежи въ ясли, но дали то е нашый спаситель? Архангелъ Гавріилъ ясно доказва чи той е спаситель на сичкіа свѣтъ. И пророкъ Захаріа дѣма да сѣ радваме чи нашыа царь иди да ни спасе. Ш пророче божій! този ли е христосъ нашыа царь? ами така ли сѣ раждатъ царетѣ въ пещеръ? като е този нашыа царь, гдѣ мѣ е царскіа редъ и предстоателитѣ? тамо гледаме само Іосифа, единъ катаръ, на когото сѣ носела непраздната дѣва Маріа. Ш чѣдо голѣмо, гледатели въ какво мѣсто сѣ ражда христосъ, царь небесный и земный? въ едно малко и сиромашко село, а не въ голѣмъ и славенъ градъ. Помыслете можели да бѣде по голѣмо отъ това смиреніе? богъ да сѣ роди въ пещеръ, да сѣ поведе съ пелены и да легни въ скотски ясли! а не на филевъ престолъ като Соломона, или на Асланова каласка като Авриліана, но съ голѣма кротость, съ миръ и тишина, съ коато никога не е дохождалъ толко кротко на землатъ, както сега. Той нѣкога дошелъ въ рай по пладнѣ, но не съ кротость, но съ гнѣвъ, испадилъ Адама отъ рай, и го осъдилъ съ потъ да сѣ храни. Дошелъ при Ноевытѣ потомцы като правели кѣлѣтъ, и като имъ размѣсилъ езыцѣтъ, распылѣлъ ги по сичкіа свѣтъ. Дошелъ въ содомъ и го напракилъ прахъ и пепелъ, а сега е дошелъ съ голѣма кротость, не да сѣди, но да ны избави отъ адамовото усъжденіе, не да ны мѣчи, но да сѣ мѣчи за насъ, и да ны избави отъ идолопоклонството и отъ діавола. Защото до христа сичкіа свѣтъ почиталъ е за бога: дървета, камани, челоуѣцы, скотове, звѣрове, лѣки, чесанъ и ощо много дрѣги таквизи, и като умирали сичкитѣ отивали на діавола въ рацѣтъ. И е было по сичката земля като темнота и сичките хора сѣ ходели по нея като слѣпы, и не сѣ знаели какъ да сѣ избавятъ отъ таа темнотъ, и какъ да сѣ отървѣтъ отъ діавола. За това трѣвало да сѣ роди богъ отъ свѣтатъ дѣва Маріа, да стане челоуѣкъ, и да избави свѣтъ. И като сѣ родилъ сичкатъ земля просвѣтилъ и избавилъ челоуѣческіа родъ отъ діаволското робство. Ш наше голѣмо благополучіе и веселіе! гледайте тогава какво е проклѣтіе было, а сега какво благословеніе, и какъвъ миръ междѣ бога и челоуѣцѣтъ. Сега нѣма предната темнота на идолопоклонство, но сичко-то грѣе отъ свѣтлинъ и правдинъ.

Щото и самытѣ діаволски идола оутѣмили. Защото, Августъ царь римскій, подиръ христовото рожденіе като попыталъ делфійскіа идолъ Аполлона защо вещь не дака откѣтъ, като го пыталъ за нѣщо? той